

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201561
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118201561.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Fedora Benku v právnej veci opatrovanca - osoby pozbavenej spôsobilosti na právne úkony: I. F., nar. XX. F. XXXX, trvale pobytom Mesto K., t.č. ÚVTOS Nitra - Chrenová, pôvodne zastúpenej opatrovníčkou: K. B., nar. XX. F. XXXX, trvale pobytom T. O. XXXX/XX, K., o zmene opatrovníka, o odvolaní Mesta K. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 8. marca 2021 č.k. 14Ps/1/2018-32 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odvolal K. B. z funkcie opatrovníka I. F., za ktorého bola ustanovená rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 10Ps/9/2015-82 z 9. mája 2017; výrokom II. ustanovil Mesto K. za opatrovníka pre I. F. s tým, že opatrovník ako zákonný zástupca nesvojprávnej I. F. je oprávnený a povinný ju zastupovať pri všetkých právnych úkonoch a spravovať jej majetok v bežných veciach a je povinný predkladať súdu správy o osobe opatrovanca o nakladaní s majetkom opatrovanca 2x ročne, vždy k 30. júnu a 31. decembru za predchádzajúce polročné obdobie a po skončení funkcie je povinný predložiť súdu záverečný účet zo správy majetku opatrovanca; výrokom III. uviedol, že týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 10Ps/9/2015-82 z 9. mája 2017. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 27 ods. 2 a 33 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákoník (ďalej len „OZ“), § 248 ods. 1 a 2, § 272, § 274 ods. 2, § 275 a § 276 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vecne dôvodil, že opatrovníčka K. B. požiadala o zmenu opatrovníka a vyjadrila nesúhlas s opatrovníctvom vzhľadom na svoj zdravotný stav a nevhodné správanie opatrovanca. Dodal, že po dôvodnom odvolaní K. B. z funkcie opatrovníka bolo potrebné ustanoviť do tejto funkcie inú osobu a preto oslovil jej sestru E. F., ktorá s ustanovením za opatrovníka nesúhlasila a neoznámila adresy zvyšných dvoch súrodencov a to X. F. a X. B. a súdu sa teda nepodarilo zistiť inú vhodnú osobu na ustanovenie opatrovníka z rodinného okruhu alebo z okruhu blízkych osôb a preto vyzval dňa 13. augusta 2019 Mesto K., aby sa vyjadrilo, či má vedomosť o takejto osobe, prípadne či súhlasí s ustanovením do funkcie. Mesto K. uviedlo, že nemá vedomosti o ďalších blízkych alebo príbuzných osobách opatrovanca, ktoré by mohli funkciu opatrovníka vykonávať a poukázalo, že nemá vymedzený okruh zamestnancov, ktorý by vykonával činnosť týkajúcu sa opatrovníctva a prostredníctvom svojich zamestnancov nedokáže zabezpečiť procesné zastúpenie v súlade s najlepšimi záujmami účastníka konania s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie dôvodil, že po vyporiadaní sa s otázkou, či je možné ustanoviť za opatrovníka I. F. osobu z rodinného alebo blízkeho okruhu osôb zistil, že takejto osoby niet a vzhľadom k tomu, že I. F. je prihlásená k trvalému pobytu v Meste K., ustanovil Mesto K. za opatrovníka.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podalo v zákonnej lehote odvolanie Mesto K.. Dôvodilo, že odvolanie podáva z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. d) CSP a § 62 ods. 1 CMP majúc za to, že ustanovenie obce za opatrovníka má byť podľa judikátu R 54/84 výnimkou, keď zostáva povinnosťou súdu ustanoviť občanovi za opatrovníka predovšetkým niekoho z príbuzných alebo inú osobu, ktorá by bola ochotná túto funkciu zodpovedne vykonávať a má na to všetky predpoklady. Ďalej namietalo, že skutočnosť, že verejný opatrovník nemá právo ustanovenie za opatrovníka odmietnuť, nie je predmetom žiadneho zákonného ustanovenia. Podotklo, že to, že oslovená príbuzná nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka neznamená, že zákon týmto nesúhlasom ustanovenie za opatrovníka vylučuje. Záverom uviedol, že nedisponuje okruhom zamestnancov, ktorí by vykonávali činnosť týkajúcu sa opatrovnictva a nedokáže zabezpečiť účastníkovi konania procesné zastúpenie v súlade s jeho najlepším záujmom a s odbornou starostlivosťou. Taktiež má za to, že súd nedostatočne skúmal iné možnosti, ktorými by zistil osobu spôsobilú vykonávať funkciu opatrovníka, prípadne iný orgán miestnej samosprávy.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CMP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CMP a § 59 ods. 1 CMP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

4. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ za opatrovníka nesvojprávnej ustanovil práve Mesto K..

5. Z obsahu spisu mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 10Ps/9/2015-82 z 9. mája 2017 bola I. F. obmedzená na spôsobilosti na právne úkony a za opatrovníčku jej bola ustanovená K. B., nar. XX. F. XXXX. Opatrovníčka svojim návrhom žiadala o zmenu opatrovníka s poukazom na svoj zdravotný stav a to ochorenie srdca i onkologické ochorenie. Súd prvej inštancie sa pokúšal zistiť príbuzných I. F. či jej osoby blízke, ktoré by mohli vykonávať funkciu opatrovníka. Sestra E. F. bola súdom prvej inštancie i vypočutá, avšak uviedla, že nesúhlasí s ustanovením za opatrovníka a neoznámila súdu adresy, na ktorých si preberajú písomnosti ďalší dvaja súrodenci I. F. a to X. F. a X. B.. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie vyvinul náležité úsilie zabezpečiť pre nesvojprávnú opatrovníka z okruhu blízkych osôb, avšak žiadnu takúto fyzickú osobu, ktorá by prejavila súhlas s ustanovením za opatrovníka nenašiel. Nesvojprávná má evidovaný trvalý pobyt v Meste K..

6. Podľa § 276 CMP súd odvolá opatrovníka z výkonu funkcie na jeho návrh.

7. Podľa § 27 ods. 2 a 3 OZ zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník (2). Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojim menom (3).

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

10. Podľa § 4 ods. 3 písm. p) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, obec pri výkone samosprávy najmä plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 1 z. č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len z.č. 448/2008 Z.z.), tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb.

12. Podľa § 2 ods.1 z. č. 448/2008 Z.z., sociálna služba je odborná činnosť, obslužná činnosť alebo ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností, ktoré sú zamerané na

- a) prevenciu vzniku nepriaznivej sociálnej situácie, riešenie nepriaznivej sociálnej situácie alebo zmiernenie nepriaznivej sociálnej situácie fyzickej osoby, rodiny alebo komunity,
- b) zachovanie, obnovu alebo rozvoj schopnosti fyzickej osoby viesť samostatný život a na podporu jej začlenenia do spoločnosti,
- c) zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby,
- d) riešenie krízovej sociálnej situácie fyzickej osoby a rodiny,
- e) prevenciu sociálneho vylúčenia fyzickej osoby a rodiny,
- f) zabezpečenie starostlivosti o dieťa z dôvodu situácie v rodine, ktorá vyžaduje pomoc pri starostlivosti o dieťa.

13. Podľa § 55 ods. 1 z. č. 448/2008 Z.z., pomoc pri výkone opatrovníckych práv a povinností je sociálna služba poskytovaná opatrovníkovi, fyzickej osobe, ktorá má záujem vykonávať funkciu opatrovníka a fyzickej osobe, ktorá si sama nedokáže uplatňovať a chrániť práva a právom chránené záujmy.

14. Opatrovníctvo je inštitút, ktorý slúži na ochranu určitých skupín subjektov, resp. ich záujmov. Výkon opatrovnictva je viazaný na určitý účel a tam kde plní právno-ochrannú funkciu a predpoklady a dôvody pre jeho ustanovenie vyplývajú z hmotného práva, hovoríme o hmotnoprávnom opatrovníkovi, ktorý vo všeobecnej rovine plní funkciu ochrany subjektov v hmotnoprávných vzťahoch. Zastúpenie fyzických osôb, ktoré nie sú spôsobilé na právne úkony, vrátane maloletých osôb (§ 26, 27 OZ) je obligatórne. Subjekt opatrovníka nemusí byť výlučne fyzická osoba. Z ustanovenia § 27 ods.3 OZ možno vyvodiť preferenciu určitých subjektov a ich ustanovenie do tejto funkcie. Ide predovšetkým o príbuzných fyzickej osoby a ak ich niet, tak inej vhodnej osoby. Pre naplnenie inštitútu opatrovnictva zo strany fyzickej osoby je potrebné, aby opatrovník s výkonom tejto funkcie súhlasil. Subsidiárne zákon počíta i s možnosťou ustanovenia tzv. verejného opatrovníka - orgánu miestnej správy, prípadne jeho zariadenia, ak je oprávnené vystupovať svojím menom. K ustanoveniu verejného opatrovníka dochádza až v prípade, že sa súdu napriek úsiliu nepodarilo nájsť z okruhu príbuzných či iných vhodných subjektov žiadnu fyzickú osobu, ktorá by mohla vykonávať funkciu opatrovníka. Tzv. verejný opatrovník vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich zamestnancov a v súlade s vymedzením úloh miestnej samosprávy. Nie je vylúčené, že v malých obciach je pri výkone opatrovnictva nutná spolupráca s obcami väčšími resp. s mestom, kde je zverená táto agenda sociálnym pracovníkom. Ustanovenie orgánu miestnej správy za opatrovníka občana nie je viazané na jeho súhlas. Ustanovenie opatrovníka, ako aj jeho odvolanie je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku (§ 272-277 CMP).

15. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, na základe ktorých bolo návrhu navrhovateľky na odvolanie z funkcie opatrovníka a zmenu v osobe opatrovníka vyhovieť, pretože takýto postup je v súlade s ustanovením § 276 CMP. K námietkam odvolateľa, odvolací súd dopĺňa, že za opatrovníka nemôže byť ustanovená fyzická osoba bez jej súhlasu a teda i výkon opatrovnictva zo strany fyzickej osoby prichádza do úvahy iba vtedy, ak s touto funkciou ustanovený opatrovník počas doby jej výkonu súhlasí. Navrhovateľka podaním návrhu na zmenu opatrovníka vyjadrila nesúhlas s vykonávaním funkcie opatrovníka a to vzhľadom na jej objektívne preukázanú zdravotnú a sociálnu situáciu, pre ktorú stratila spôsobilosť vykonávať ju riadne a preto s poukazom na § 276 CMP, z ktorého vyplýva povinnosť súdu rozhodnúť o odvolaní opatrovníka vždy keď o to požiada, bolo potrebné tento jej nesúhlas rešpektovať a z funkcie ju uvoľniť.

16. Súd prvej inštancie taktiež postupoval správne, keď v súvislosti s ustanovením nového opatrovníka nesvojprávnej zamerl dokazovanie na vyhľadanie príbuznej alebo inej fyzickej osoby, ktorá by mohla vykonávať funkciu opatrovníka. V súlade s ustanovením § 27 ods.3 OZ teda boli preferované najskôr príbuzné osoby, prípadne iné vhodné fyzické osoby, avšak nakoľko sa vykonaným dokazovaním nepodarilo nájsť žiadnu fyzickú osobu, ktorá by spĺňala predpoklady pre výkon funkcie opatrovníka a so svojim ustanovením do tejto funkcie súhlasila, súd prvej inštancie, vychádzajúc z tejto skutkovej situácie,

vyvodil správny právny záver, a to že je potrebné za opatrovníka ustanoviť orgán miestnej správy, ktorým je obec podľa miesta bydliska nesvojprávnej. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade bolo potrebné prihliadnuť na to, že nesvojprávna je osobou bez domova, teda bez konkrétneho miesta svojho bydliska, v ktorom by sa aj trvale zdržovala. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd zato, že za opatrovníka bolo potrebné ustanoviť ten orgán miestnej správy t.j. obec, v ktorej má nesvojprávna evidovaný trvalý pobyt zrejme ako bezdomovec, a to aj napriek nesúhlasu mesta K., ktorý v tomto prípade nie je potrebný a nemá žiaden právny význam. Obec je povinná starať sa o svojich občanov a v tomto konkrétnom prípade, keďže nie je možné zabezpečiť žiadnu inú vhodnú fyzickú osobu, je obec kompetentným subjektom, ktorý túto funkciu v rozsahu súdom vymedzených povinností - zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach, môže a musí vykonávať, a to prostredníctvom svojich zamestnancov. Ako opatrovník, zastupujúci nesvojprávnu, môže vykonať aj všetky potrebné úkony, smerujúce k tomu, aby nesvojprávna, ktorá je bezdomovkyňa s vážnou psychiatrickou diagnózou z ktorej pre ňu pravdepodobne vyplýva potreba sociálnej služby v špecializovanom zariadení, mohla byť umiestnená do vhodného sociálneho zariadenia, ktoré by prípadne mohlo byť i ustanovené za opatrovníka.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 387 ods.1,2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).